

att Riksdagen ville besluta att den åt afidna enkan Dieterich beviljade pension å 300 R:dr R:mt årligen måtte öfverflyttas på hennes efterlemnade dotter *Ida Mathilda Dieterich*.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles vördsamt.

Stockholm den 30 Januari 1873.

A. W. Staaff.

N:o 138.

Af Herr **A. W. Staaff**: *Om förtydligande af Kongl. förordningen den 20 Januari 1865 angående förändrade stadganden i afseende å frejdebetyg, som af presterskapet meddelas.*

Då Kongl. förordningen af den 20 Januari 1865 med afseende på de intyg rörande "*frejd*", hvilka af presterskapet böra meddelas, lemna rum för ovisshet och olika tolkningar, har jag ansett mig härå böra påkalla Riksdagens uppmärksamhet. Det heter nemligen i slutet af samma förordning, att *i afseende på brott, begångna före början af år 1865, förhålles såsom förut vanligt varit.*

Häruaf drages den naturliga slutföljd, att enär före sistnämnda tidpunkt *alla* förbrytelser skulle åtecknas prestebetynen, bör detta äfven ske hädanefter, och således äfven sådana antecknas, hvilka enligt nu gällande lag *ej medföra förlust af medborgerligt förtroende.* Häraf följa ofta ganska stora orättvisor, i det jemförelsevis ringa förseelser skola för lifstid kvarstå å betyget, under det vida större kunna efter några år derifrån försvinna, ja, möjligen icke ens behöfva ditsättas. Och då Kongl. Maj:ts nåd anlitas för att jemna detta missförhållande, erhålla de ansökande till svar, att alldenstund det ifrågavarande brottet icke medför ofvannämnda förlust, påkallas icke något Kongl. Maj:ts beslut i saken. Och något annat svar kan i sjelfva verket icke gifvas, så länge lagen icke i detta afseende förändras eller förtydligas. Nu tolkas emellertid detta svar af mången såsom innebärande ett berättigande för presten att ej vidare å betyget utsätta förbrytelsen, och såsom medförande betydelse och kraften af ett prejudikat, under det andra prester icke af ett sådant yttrande anse sig mera befogade än förut att handla annorlunda än i noggrann öfverensstämmelse med förstnämnda Kongl.

författning. Att ej blott obehag, utan äfven fara för påföljd att hafva handlat i strid med lag härutaf för presterskapet orsakas, torde lätt inses. Jag anser mig ur dessa och flera skäl böra söka ändring i förhållandet, då jag härmed vördsamt föreslår:

att Kongl. förordningen af den 20 Januari 1865, i hvad den rörer brott, som blifvit begångna före nämnda år, måtte erhålla antingen förändrad ordalydelse eller särskild förklaring och förtydligande i ofvannämnda syftning.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles vördsamt.

Stockholm den 30 Januari 1873.

A. W. Staaff.

N:o 139.

Af Herr **Sven Nilsson** i Efveröd: *Med förslag till förändrad lydelse af 11 § i Kongl. förordningen om kommunalstyrelse på landet.*

Under åberopande af de skäl jag vid föregående riksdagar i mina då inom Andra Kammaren väckta motioner anført i afseende på rösträttens utsträckande vid kommunalstämma på landet, får jag, med anledning deraf att ärendet är utaf den aldra största vigt, förnya det förslag som vid sistlidne riksdag af mig i denna fråga väcktes, hvilket jag fortfarande anser vara fotadt på både billiga och förnuftiga grunder; och föreslår derföre,

att 11 § i Kongl. förordningen om kommunalstyrelse på landet måtte få den förändrade lydelse, att röstvärdet skall beräknas efter det en hvar röstegande åsatta fyrktal; dock må ej någon utöfva rösträtt för större antal röster, än som svarar emot en tjugonedel af kommunens hela röstetal efter röstlängden, och ej i något fall för mer än 480 röster.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 30 Januari 1873.

Sven Nilsson

från Efveröd.